

คำวินิจฉัยของ นายสุจิต บุญบงการ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๔๕/๒๕๔๕

วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๕

เรื่อง ศาลแพ่งกรุงเทพใต้สั่งคำตัดสินตามที่นายกฤษฎา นุตจรัส ได้ฟ้องคดีหมายเลขแดงที่ ย. ๑๖๐๗/๒๕๔๐ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาอนุญาตตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๙

ข้อเท็จจริง

นายกฤษฎา นุตจรัส ผู้ร้องเป็นจำเลยในคดีหมายเลขแดงที่ ย. ๑๖๐๗/๒๕๔๐ ของ ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ โดยมีบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ นวัชนกิจ จำกัด (มหาชน) เป็นโจทก์ คดีนี้ศาลได้มีคำพิพากษาตามสัญญาประนีประนอมยอมความแล้ว เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๐ ต่อมาธนาคารไทยธนาคาร จำกัด (มหาชน) ได้ยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ขอสวมบทบาทเป็นคู่ความแทนโจทก์ โดยอ้างว่าเป็นผู้รับโอนภาระรายหนี้จากโจทก์ เนื่องจากกระบวนการคลังมีประกาศ เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๑ ให้รวมภาระระหว่างธนาคารพาณิชนาการ จำกัด (มหาชน) กับบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ กรุงไทยธนาคาร จำกัด (มหาชน) และบริษัทเงินทุนอีก ๑๒ แห่ง ซึ่งมีผลให้บรรดาสินทรัพย์และหนี้สินทั้งหมดของโจทก์โอนไปเป็นของธนาคารไทยธนาคาร จำกัด (มหาชน) ด้วยตามมาตรา ๓๘ สัตต แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ และมาตรา ๖๗ น แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๑

นายกฤษฎา นุตจรัส ยื่นคำร้อง ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๔๓ ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ คัดค้านการขอสวมบทบาทเป็นคู่ความแทนโจทก์ของธนาคารไทยธนาคาร จำกัด (มหาชน) ว่า บทบัญญัติแห่งพระราชกำหนดทั้งสองฉบับดังกล่าวขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง เพราะเป็นการจำกัดเสรีภาพในเคหสถาน สิทธิในทรัพย์สินของบุคคล และเสรีภาพในการประกอบกิจการ หรือการประกอบอาชีพ โดยให้ลิขิผู้รับโอนภาระเข้าดำเนินการได้ฯ ในคดีความโดยสะดวกนี้ได้แก่ การนำพยานหลักฐานเอกสารใหม่มาแสดงคัดค้านเอกสารที่ยื่นไว้แล้ว การถามค้านพยานที่สืบมาแล้ว และคัดค้านพยานหลักฐานที่สืบไปแล้ว มีสิทธิเข้าส่วนสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาได้ทันที โดยไม่ต้องดำเนินการใดๆ ตามขั้นตอนของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เป็นการเอาเปรียบ

และติดรองสิทธิเสรีภาพของคู่ความฝ่ายอื่นอย่างชัดเจน นอกจากนั้นยังขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง เพราะเป็นกรณีมุ่งประสงค์จะใช้บังคับแก่กรณีหนึ่งกรณีใดโดยเฉพาะ คือเป็นการตรวจขึ้นเพื่อใช้กับกรณีที่กระทรวงการคลังดำเนินการควบรวมกิจการของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ จำนวน ๑๒ แห่ง เข้ากับบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ กรุงไทยชนกิจ จำกัด (มหาชน) และกับธนาคารสหธนาคาร จำกัด (มหาชน) มิได้ใช้กับกรณีอื่น ๆ โดยทั่วไป และยังขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง เพราะทำให้บุคคล ไม่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน กล่าวคือทำให้ผู้รับโอนกิจการได้เปรียบในการดำเนินคดีนี้ เนื่องจากสามารถเป็นคู่ความในคดีได้ทันที และยังสามารถค้านพยานที่ลีบมาแล้ว และคัดค้านพยานเอกสารที่ได้สืบมาแล้ว

ผู้ร้องได้ยื่นคำร้องต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้อีกครั้งหนึ่ง เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๓ ว่า พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ และพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจ เครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ต้องด้วย มาตรา ๖ ของรัฐธรรมนูญ และยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัติดังกล่าว จึงขอให้ศาลรับฟังพิจารณาพิพากษากดีไว้ชั่วคราวและส่งความเห็นของผู้ร้องไปยังศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อพิจารณาในวินัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อจำเลยトイ้แย้งเกี่ยวกับบทบัญญัติของกฎหมาย ในเรื่องที่ผู้ร้อง (ธนาคารไทยธนาคาร ๑) ใช้อ้างอิงเพื่อขอเข้าสัมภาษณ์เป็นคู่ความแทนโจทก์ขัดต่อรัฐธรรมนูญ และยังไม่เคยมีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ จำเลยต้องการให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในวินัย จึงส่ง คำร้องดังกล่าวให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในวินัยต่อไป

ข้อวินิจฉัย

ประเด็นที่ต้องพิจารณาจัดมีว่า พระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ มาตรา ๓๙ สัตต ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ และพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจ เครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๖๗ น ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า มาตรา ๓๙ สัตต แห่งพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ฯ เป็นการให้ ธนาคารพาณิชย์ หรือสถาบันการเงินที่ควบกันหรือที่รับโอนกิจการเข้าสัมภาษณ์เป็นคู่ความถ้ามีการฟ้อง บังคับสิทธิเรียกร้องเป็นคดีอยู่ในศาล และอาจนำพยานหลักฐานใหม่มาแสดงคัดค้านเอกสารที่ได้ยื่นไว้แล้ว

ตามพยานที่สืบมาแล้ว และคัดค้านพยานหลักฐานที่ได้สืบไปแล้วได้ และในกรณีที่ศาลได้มีคำพิพากษาบังคับตามสิทธิเรียกร้องนั้นแล้ว ก็ให้เข้าส่วนสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษานั้น

ส่วนมาตรา ๖๗ น แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุนฯ มีข้อความทำองเดียวกันกับมาตรา ๓๙ สัตตต ดังกล่าว เป็นแต่เพียงใช้บังคับกับบริษัทเงินทุน บริษัทหลักทรัพย์ และบริษัทเครดิตฟองซิเออร์ ที่ควบกิจการเข้าด้วยกัน หรือกับสถาบันการเงินที่ควบกิจการหรือที่รับโอนกิจการของบริษัทเงินทุน บริษัทหลักทรัพย์ และบริษัทเครดิตฟองซิเออร์

ดังนั้นในการส่วนสิทธิเป็นคู่ความตามบทบัญญัติข้างต้น รวมทั้งการส่วนสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา มิได้เป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของลูกหนี้ มิได้มุ่งประสงค์จะใช้กับกรณีหนึ่งกรณีใดโดยเฉพาะ และมิได้เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม และในกรณีที่โจทก์ที่เป็นผู้ส่วนสิทธิแทนโจทก์เดิมใช้อำนาจตามมาตรา ๓๙ สัตตต หรือมาตรา ๖๗ น ดังกล่าว คัดค้านเอกสารที่ยื่นไว้แล้ว คัดค้านพยานที่สืบมาแล้ว และคัดค้านพยาน หลักฐานที่สืบไปแล้ว ลูกหนี้หรือจำเลยยังมีสิทธิที่จะต่อสู้คดีตามมาตรา ๓๐๙ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งได้ และถ้าเป็นกรณีของการบังคับคดี ก็มีสิทธิต่อสู้ตามกฎหมายว่าด้วยการบังคับคดีได้ จึงไม่กระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิแต่อย่างใด

จึงวินิจฉัยว่า มาตรา ๓๙ สัตตต แห่งพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ และมาตรา ๖๗ น แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดฯ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๑ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง

นายสุจิต บุญบางกอก

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ